

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 24387

гр. София, 12.07.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 30 СЪСТАВ, в закрито заседание на дванадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **МАРИЯ В. КАРАГЪЗОВА**

като разгледа докладваното от **МАРИЯ В. КАРАГЪЗОВА** Гражданско дело № 20221110124447 по описа за 2022 година

З. М. Т., с ЕГН *****, Й. Ю. Т. с ЕГН ***** и М. Ю. Т., с ЕГН *****, в качеството си на законни наследници на *****, всичките действащи чрез процесуалния представител адв. Т. М., с адрес за призоваване: ***** са предявили срещу **** с ЕИК ***** - гр. София иск за осъждане на този ответник да заплати на ***** оставащите към 25.05.2022 г. вноски по Договор за кредит от 17.06.2014г., които възлизат на сума в размер 19 009 лева. Иска се заплащане на сторените по делото разноси, вкл. адвокатско възнаграждение в размер на 2000 лв.

С определение № 19938/08.08.2022г. като ищец по делото е конституирана ***** . Тази страна в дадения ѝ от съда срок е депозирала становище за липса на предпоставки за предявяване на иск по чл. 134 от ЗЗД от страна на ищите.

Ответникът е депозирал отговор в срок, с който оспорва иска по основание и размер.

На основание чл.140, ал.3 от ГПК делото следва да бъде насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание, за което да се призват страните и пълномощниците им, и съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на 17.10.2023г. от 14.00ч., за която дата и час да се призват страните и пълномощниците им, **вкл. ***** като ищец.**

УКАЗВА на ищите в 1-седмичен срок от съобщението да представят пълномощното, с което са упълномощили адв. Т. М. да предяви иска от тяхно име и да ги представлява по делото.

УКАЗВА на ищите, че при неизпълнение на указанието в срок, исковата молба може да бъде върната и производството по делото прекратено.

ПРИКАНВА страните към спогодба, медиация или извънсъдебно доброволно уреждане на спора.

ПРИЕМА като доказателства по делото сверените копия на документи, изпратени от страните.

ЗАДЪЛЖАВА ответника ***** да представи по делото заверени преписи от всички документи /от т.1 до т.15 вкл./, които е посочил в отговора си и за които твърди, че са приложени към него, но реално не са приложени.

ЗАДЪЛЖАВА „НЗОК“ да представи заверени преписи от документите, съгласно молба по чл. 192 от ГПК.

КОПИЕ от молбата на ответника по чл. 192 от ГПК ДА СЕ ИЗПРАТИ на НЗОК, за отговор в 2-седмичен срок от съобщението.

НАЗНАЧАВА съдебно-медицинска експертиза, изпълнима от в.л. д-р Любомир Любенов Семов, с адрес *****, с тел.: *****, който да отговори на въпросите на ищците, поставени в искова молба и на въпросите на ответника *****, поставени в отговора на исковата молба.

Определя депозит за изпълнение на експертизата в размер на 400 лв., 200 лв. от които платими от ищците и 200 лв., платими от ответника, в 1-седмичен срок от получаване на настоящото определение, по депозитната сметка на Софийския районен съд.

Експертизата да се представи в преписи за трите страни.

Вещото лице да се призове след внасяне на депозита.

НАЗНАЧАВА съдебно-счетоводна експертиза, изпълнима от в.л. Ангелина Божилова, която да отговори на въпросите на ищците, поставени в искова молба.

Определя депозит за изпълнение на експертизата в размер на 300 лв., платими от ищците, в 1-седмичен срок от получаване на настоящото определение, по депозитната сметка на Софийския районен съд.

Експертизата да се представи в преписи за трите страни.

Вещото лице да се призове след внасяне на депозита.

ПРОЕКТ на доклад по делото:

Обстоятелства, от които произтичат претендираните права от ищеца:

На 01.04.2020г. от името на починалия ***** с кредитодателя ***** е сключен Договор за банков кредит, с остатък към момента на подаване на настоящата искова молба около 19 000 лв., а за застраховане на изпълнението е сключен и Групов застрахователен договор за застраховка „Кредитна защита“, свързана с банковия кредит. Съгласно сертификат № D0006386462004014 Юлий Т. в качеството си на кредитополучател е изразил писмено съгласие за включването си в застрахователния договор, като целта му е обезпечение на задължението му към Банката в качеството му на физическо лице-кредитополучател. Застрахователното събитие е настъпило на 22.02.2022г. В акта установил смъртта, който е издаден от личния лекар на починалото лице е записано, че причината е миокарден инфаркт.

Ищците считат, че видно от сключения застрахователен договор, в случай на смърт е следвало да бъде изплатено застрахователно обезщетение, равно на остатъчно дължимите вноски по договора за кредит, като в тази връзка ищците в качеството си на наследници се обърнали към ответника с молба да изплати обезщетението, като в съответните срокове представили изискуемите документи. С решение по застрахователна претенция № 40102200202 от 25.02.2022 г. застрахователят е отказал да заплати каквото и е обезщетение, по причина, че смъртта е настъпила при предварително съществуващо заболяване - артериална хипертония и хипертонично сърце, без застойна сърдечна недостатъчност, както и захарен диабет с перорално лечение, следователно е съществувала причинна връзка между артериалната хипертония и причината за смъртта. Заболяването артериална хипертония предшества сключването на застрахователния договор, а това означавало, че е налице предварително съществуващо заболяване, което сочи на изключен застрахователен риск по ОУ на Групов договор за застраховка „Кредитна защита“. Ищците твърдят, че този аргумент е неоснователен.

На първо място, ищците твърдят, че те са активно легитимирани да предявят осъдителен иск, което е породено от съществуващо между тях в качеството им на наследници на уговарящия и ответника материалноправно отношение - договор за застраховка, по което наследниците са изправна страна - продължават коректно да изплащат дължимите вноски по кредита. Това изпълнение е съгласно постигнатото съгласие - да престира в полза на третото лице бенефициер уговореното застрахователно обезщетение, поради това, че е настъпило застрахователното събитие, т.е., претенцията е насочена към изпълнение на договора и извършване на плащане в полза на бенефициера, посочен в застрахователната полица.

На второ място, твърдят, че претенциите са процесуално допустими - предявени са от надлежна страна и твърденията на ищците произтичат от фактите по материалното правоотношение, с оглед притежанието на правото, засегнато от спора. Ищците разполагат с правото да искат изпълнение на същия, а банката от своя страна има самостоятелно право да иска изпълнение по сделката, поради което на основание чл. 26, ал. 4 от ГПК молят същата да бъде конституирана като съищец.

Считат, че наследниците на застрахования имат интерес кредитната институция да получи плащане на застрахователната сума от застрахователя, защото така ще се намали тяхното задължение, произтичащо от получения от наследодателя кредит, което те са поели.

На трето място, твърдят, че съгласно уговореното между страните, Групов застрахователен договор за застраховка „Кредитна защита“ има за предмет живота на трето лице. При възникване на застрахователно събитие не кредитополучателят, а Банката има право да получи застрахователно обезщетение до размера на непогасените и дължими вноски, и следователно притежава едновременно качествата на застраховащ и на ползващо се от от застраховката лице. Ищците твърдят, че в случая е налице явно бездействие на кредитора, който не упражнява правата си да поиска погасяване на оставащите вноски и така застрашава и правата на наследниците, защото, въпреки, че разполага с това право, не търси изпълнение от застрахователя, с което да ги освободи от задължението по наследения

кредит. Ищците твърдят, че е налице писмен отказ от изплащане на обезщетението по застраховката, с мотив наличие на заболявания, предшестващи датата на застраховането, които се явявали причина за настъпването на смъртта. Ищците основават претенцията си на обстоятелството, че в медицинското свидетелство за смърт е посочено, че се касае за внезапна сърдечна смърт, но не е направена аутопсия, която да изясни точната причина, а становището на лекар без специална компетентност се явява недостатъчно, за да може да се направи категоричен извод. Позовават се на практика на ВКС, който приема, че липсата на аутопсия препятства възможността за безспорно доказване на причината за сърдечна смърт, в хипотезата на произнасяне по същата тази причина единствено от страна на личния лекар. /Определение № 534 от 21.10.2020 г. по т. д. № 2954 / 2019 г. на Върховен касационен съд, 1-во ГО/ Ищците искат съдът да вземе предвид, че целта на застраховката е именно изплащане на обезщетение в случай на смърт, а такава би могла да настъпи от много рискови фактори, напр. тромб, аневризъм и др. Сочат решение № 102/02.10.12г. по т.д. № 615/11г. на 1 т.о. на ВКС, където считат, че е тълкувано понятието „неизпълнение на задължения по договора“, което е значително с оглед на интереса на застрахователя по смисъла на чл.211, т.2 КЗ. Считат, че са налице основания за отказ на застрахователя да изплати застрахователно обезщетение, когато задълженията са предвидени в закона или в договора, неизпълнението е виновно и е в пряка причинна връзка със съществено увеличаване на риска или е довело до неговото реализиране, като при изпълнението им не би се стигнало до настъпване на застрахователното събитие. Считат, че застрахователят не се е позовал на никакви доказателства в тази насока, а в негова тежест е при условията на главно и пълно доказване да докаже намерение за въвеждане в заблуждение и причинната връзка с настъпването на смъртта, както и че кредитодателят ако беше знаел за заболяванията, не би сключил договора. Ищците считат, че при настъпване на застрахователно събитие застрахователят е длъжен да изплати обезщетение в 15-дневен срок от момента на уведомлението и представяне на изисканите от застрахования документи, но плащане не е извършено. Въпреки това, наследниците са продължили да погасяват вноските по кредита, видно от представените платежни нареждания за периода след датата на смъртта на наследодателя до момента на завеждане на исковата молба.

Служебно конституираната като ищец Банка ДСК АД е изразила становище, че за да упражнят правата на длъжник по чл.134 от ЗЗД (т. нар. „косвен иск“), ищците следва да докажат качеството си на кредитори на „Банка ДСК“ АД, както и че имат интерес да упражнят правата на Банката срещу застрахователя предвид нейното бездействие. Банка ДСК АД счита, че ищците не са доказали, че са нейни кредитори. Напротив, в качеството си на законни наследници на Юлии Й.ов Т., те дължат погасяване на задълженията на своя наследодател по договора за кредит от 01.04.2020г. и в този смисъл „Банка ДСК“ АД е кредитор на наследниците на Юлий Т.. Счита, че конституирането ѝ като ищец по чл. 26, ал. 4 от ГПК е неоснователно, защото това правило намира приложение само когато по силата на изрично законово овластяване процесуалната легитимация на ищеца се различава от материално-правната му легитимация и същият предявява пред съда чуждо материално право. Когато ответникът възразява, че спорното право принадлежи на трето лице, чиито

права упражнява, възражението е свързано не с допустимостта, а с основателността на предявения иск, тъй като касае материалноправната легитимация /която предполага съществуващо правоотношение/, а не процесуалната легитимация на ответника /която следва от правните твърдения на ищеца/. Решение № 86 от 19.03.2013 г. на ВКС по го. д. N9 1025/2011 г., II г. о., ГК, докладчик съдията Камелия Маринова.

Във връзка с приложението на чл. 382 и чл.383 от КЗ, Банка ДСК АД счита, че със сключването на договора за застраховка „Живот“ по договора за кредит, кредитополучателят респ. неговите наследници стават страна по индивидуално застрахователно правоотношение, което възниква на основание груповия договор, сключен между банката - кредитор и застрахователя. Задължението за плащане на застрахователната премия като основна престация по застрахователното правоотношение е за кредитополучателя съгласно условията на застраховката „Живот“. Срещу това задължение на застрахованото лице стои основното задължение на застрахователя да носи застрахователния риск и да изплати застрахователно обезщетение в случай на настъпване на риска. С оглед на основните престации, права и задължения по застрахователния договор, страни по него са субектите, за които възникват тези права и задължения. Счита, че за банката не възникват никакви задължения за заплащане на застрахователна премия по груповия договор, сключен със застрахователя, поради което тя не е страна по индивидуалното застрахователно правоотношение. То, само по себе си, възниква едва след като застрахованото лице сключи договор за застраховка „Живот“, с което се съгласява да заплаща застрахователната премия като основна престация по застрахователния договор, без изпълнението на която престация застрахователят не е длъжен да носи риска и да изплати застрахователната сума в случай на застрахователно събитие. И обратно, ако застраховано лице не сключи договор за застраховка, то между банката и застрахователя не възниква същинско застрахователно правоотношение, тъй като за банката не възниква само по себе си задължение за заплащане на застрахователна премия, респективно за застрахователя не възникват задълженията за носене на риска и т.н. Затова Банка ДСК АД като ищец в производството счита, че застрахованият кредитополучател, респективно неговите наследници, като страни по индивидуалното застрахователно правоотношение, имат самостоятелно право на иск срещу застрахователя, което те могат да упражнят самостоятелно и без конституирането на банката в процеса като съищец.

Кредитополучателят, респ. неговите наследници, могат да предявят иск за заплащане на застрахователното обезщетение в полза на банката, тъй като това са условията на договора за застраховка, те търсят плащане не за себе си, а за банката като ползващо се лице по договора. На последно място, на основание сключения договор за застраховка банката счита, че той категорично не създава задължение за банката да предяви съдебен иск срещу застрахователя за изплащане на застрахователната сума- такова задължение не е възложено на банката и от закона. Банка ДСК АД счита, че за нея не възниква законово или договорно задължение за водене на иск срещу застрахователя. Правото на иск принадлежи на наследниците на починалия кредитополучател, тъй като знанието за релевантните фанти по

материалноправния спор е при тях и те могат да проведат успешно съдебната защита на своите права и интереси, без участието на банката в процеса (за нея не съществуват правни основания да бъде привлечена на страната на ишците по делото).

Ответникът **** оспорва иска по основание и размер като твърди, че от медицинската документация свързана със смъртта на Юлий Т. се установява, че е регистрирано заболяване на сърдечно-съдовата система – артериална хипертония с хипертонично сърце без сърдечна недостатъчност, с давност от 2017 г., което заболяване е прогресирало и е породило смъртта на кредитополучателя. Счита, че е налице причинно-следствена връзка между първоначалното заболяване и смъртта на кредитополучателя, което се явява събитие, изключен от покритието на застраховката риск.

Разпределение на доказателствената тежест:

Ишците следва да докажат твърдяното наследствено правоприемство; наличието на договор за банков кредит, сключен от наследодателят им и Банка ДСК АД; сключването на групов застрахователен договор за застраховка „Кредитна защита“, страна по който е и наследодателят им Юлий Т.; причината за смъртта на Юлий Т.; наличието на застраховка, сключена в полза на кредитор, между застраховател и застраховащ, който е кредитор на трето лице – длъжник; настъпване на застрахователното събитие; размера на застрахователната сума.

Ответникът следва да докаже, че е заплатил търсената сума или че не я дължи, както и основанията за това.

ДА СЕ ВРЪЧАТ на страните преписи от настоящото определение, за становища по чл. 146, ал.3 от ГПК.

На двамата ишци да се връчат и преписи от отговора на исковата молба.

На Банка ДСК АД да се връчат преписи от приложенията на исковата молба.

Съдия при Софийски районен съд: _____